

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreuiatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XXXVII. De Postulando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63440)

TITULUS XXXVII.

De Postulando.

SUMMARIUM.

1. *Quid sit postulare, & quis dicatur Advocatus.*
2. *Quis possit esse Advocatus.*
3. *Quod ejus officium & obligatio.*
4. *Quando peccet graviter, & obligetur ad restitutionem.*
5. *Licitè suscipit causam minùs probabilem.*

Postulare hic idem est, ac Patronum vel Advocatum agere in causa aliena; siquidem *Advocatus* vel *Causidicus* dicitur, qui litigantibus, in Judicio præsentibus (per quod maximè differt à Procuratore Judiciali, qui partes absentis sustinet, & ut dominus litis) patrocinium præstat, causam legitimè deducendo secundùm Jura. Constituitur vel à Partibus, vel, si Partes per se ipsas agere, & Advocatum habere nequeant, v. g. ob paupertatem &c. à Judice. *l. 1. §. 4. l. 2. seqq. ff. h. t.* Officium Advocati est publicum, honoratum, gaudens multis privilegiis, & exigit virum Jurium peritum, non item Officium Procuratoris per se; quamvis hodierno usu sæpe confundantur *Advocatus* & *Procurator*, vel saltem *Advocatus* simul constituatur *Procurator*.

2 Dico I. Postulare, seu Advocatos agere pos-

possunt omnes, qui non specialiter prohibentur. *arg. l. 43. ff. de Procurat.* est ergo de re generaliter permissa, & edictum hoc est prohibitorium, sicut illud de dandis Procuratoribus. Imò etiam per se prohibiti agere Advocatos, uti minores 17. annis, fœminæ, surdi, cæci &c. postulare permittuntur, seu desiderium suum in Judicio exponere, vel alterius desiderio contradicere, pro se ipsis, personis valde propinqua consanguinitate conjunctis, pro pupillis, & fatuis. *l. 1. ff. h. t. inf.* Prohibentur insuper, qui legitimam personam standi in Judicio non habent, qui fuerunt Judices vel Arbitri in causâ, in qua patrocinari volunt, potentiores contra infirmiores, Jurium imperiti, & qui salarium à civitate vel domino aliquo recipiant, contra hunc vel illam &c. DD. passim. Item Religiosi sine consensu sui Prælati, & extra casum utilitatis Monasterii. *c. 2. eod.* Clerici Sæculares in Majoribus constituti coram Judice Laico, & coram Ecclesiastico contra Ecclesiam, in qua habent Beneficium. *c. 1. & 3. eod.* Quamvis hi Clerici omnes etiam in tribunali Laico advocare possint in causâ propria, vel suæ Ecclesiæ, item pro personis sanguine junctis usque ad quartum gradum, & pro personis miserabilibus. *c. 1. & 3. eod. junct. gloss.*

Dico 2. Advocati officium & obligatio est 3
 sedulo rimari factum cum suis circumstantiis, inspicere Jura, consulere libros, & omnia facere, quæ in utilitatem clientis serviunt: econtra abstinere à fallaciis & falsis allegationibus, à studiosa litis protractione, à conviciis & sarcasmis, à collusionione cum Parte adversa, ei revelando arcana

R §

causæ

causæ sibi creditæ, aut iis cognitis ad partem adversam transeundo, à pacto de *quota* litis sibi solvenda, aut de *plamario* seu de aliquo extraordinario ultra salarium, in eventum victoriæ, dum lis adhuc durat, vel priusquam inchoetur, à defensione causæ certò injustæ &c. Ita DD. communiter ex variis Legibus, & conformiter Juri Naturali.

4 Dico 3. Advocatus peccat graviter, & tenetur ad restitutionem Parti læsæ 1. Si vel ex malitia, vel ignorantia culpabili, suscipiat causam injustam. 2. Si ad hanc in Judicium deducendam inducat clientem. 3. Si post acquisitam in Processu notitiam injustitiæ non statim desistat. 4. Si sciens injustitiam causæ sui clientis disponat Adversarium ad transactionem. 5. Si Adversario pandat secreta sibi credita, ut cliens perdat causam. 6. Si lucri capiendi gratiâ protrahat notabiliter litem & ad longum tempus. 7. Si culpabili negligentia, aut ignorantia legum, vel meritorum causæ perdat litem, si nempe cliens ignoravit imperitiam, vel negligentiam sui Advocati; si enim scivit, & tamen elegit, sibi imputare debet damnum. Ratio dictorum omnium est, quia Advocatus in his casibus est injusta causa damnorum in Partes redundantium. Advertendum verò est, quòd Advocatus, si causam injustam sui clientis, quem prius de injustitia non monuit, perdat, huic solùm obligetur resarcire expensas, quia in his solis eum læsit: si verò causam injustam sui clientis lucretur, teneatur alteri Parti non solùm restituere litem principalem, seu æstimationem litis, sed etiam expensas.

Dico

Dico 4. Licitè tamen defendendam suscipit Advocatus causam, etiam minùs probabilem, modò verè sit probabilis, & prudens victoriæ spes affulgeat. Communis contra Sotum. Ratio est partim, quia non rarò minùs probabilia sunt vera, partim quia ipse cliens potest suam minùs probabilem defendere causam: ergo & per Advocatum. Tenetur tamen Advocatus monere clientem de minori probabilitate, non litigaturum fortè, si scivisset causæ suæ statum. Nec suscipere potest etiam verò probabilem causam, si prudens victoriæ spes non affulgeret, ut, si sciret, in suo Dictionario constanter praticari sententiam suo clienti adversantem: vel Reum, contra quem suscipit patrocinium, esse in possessione rei litigiosæ, probationes tamen contra ejus possessionem, vel dominium præsumptum, sufficientes afferri non posse. *Objic.* Illi tenetur favere Advocatus, cui favent Jura: sed Jura favent habenti causam probabiliorum: ergo. *R. dist. ma.* cui favent Jura certa ac vera. *c.ma.* apparentia tantùm & existimata. *n.ma.*

TITULUS XXXVIII.

De Procuratoribus.

SUMMARIUM.

1. Quid & quotuplex sit Procurator. Indiget Mandato.
2. 3. Quis constituere, & constitui possit.

4. Ac